

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא יבמות פ"ב, 3]
(ב) [גדה לא: א] [לעיל כד.].
(ג) [לעיל כד: ב] (ד) [ימוחקל
(ה) רש"י"ל"מ" (ו) [במדבר
(ז) [ע"י לעיל ו:].
(ח) [דאורי נקלה דפסיק
(ט) [הפסוקים כבז דלא תלא
(י) [ואח"כ מה"ד דרוב
(יא) [הענינו אחר הכעז ואע"י
(יב) [הדרב כ"י. רש"א, י] [גיביומ
(יג) [ועיין היטב מוס'
(יד) [ערכין ד. ד"ה ולא אזילא]

תורה אור השלם

1. והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון:

במדבר ה טו

- אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת
אִשָּׁה וְנִטְמָא:

במדבר ה כט

- שִׁכְבַּת זֶרַע וְנַעֲלָם מַעֲיִנִי
אִישָׁה וְנִסְתָּרָה וְהִיא
נִטְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ וְהוּא
לֹא נִתְפָּשָׂה:

במדבר ה יג

הגהות הב"ח

- (ח) רש"י ד"ה ותקצרה
וכו' אחרת אלא דמי
שאינו:

ד"ה אל"בא דמ"ד
 ונראה דמ"ד וכו'. עי'
 דף י ע"ג תד"ה
 דהוא: ד"ה רב אשי אמר
 וכו' ותירץ מדרבי רחמנא
 בן חדש. וי"ל כ"ל. וכו'
 צמ"ט פ"א דערנן מ"ג:

מוסף רש"י

דיומה. לשון ליעוז (נדה
108). ואשת שעמור.
לקוי בתמהון לב (לעיל

הדרן עלך ארומה

ארוסה פרק רביעי סוטה

[illegible]

דומה ואל ישא בת
כשרה וזו באה מטפ
ישא אדם בת דומה
עומדת בחזקת כשר
בחזקת כשרות מיר
אמר רבא ותסברא
נשא תני נמי בת
אדם בת דומה וא
תחליפא בר מערבא
מונה בניה כשרין
בעי רב עמרם היר
אליבא דמ"ד ^א אין
סמוך לווסתה לא
ולא מנטר לה כי
אין אישה מתעברת
מאי כיון ידיע בה
דלמא ^ב כיון דפרוצה
שב"ד כו' ת"ר אי
לרבות ^ג אשת חר
שעמום ושהלך בעל
חבוש בבית האסור
לפוסלן מכתובתן י
^ד והביא האיש את א
להשקותה ולכשיצא
ישקנה במאי קא מ
וקינא והביא ור' יוס
והביא ת"ר ^ה אשר
אישה ^ו להקיש אי
למאי הלכתא אמר
הוא סומא לא
^ז ונעלם מועיני איש
סומא לא היתה שור
שחיגרת וגידמת לא
וילא אחר הא מתרבי מאי ^ח איש :

אשר תשטה אלה סתם אישה. קרא ימירא הוא לדרשה בסוף
ההפרשה זאת מורת הקנאות וגו': להקיש איש לאשה. כדמפרש
והזיל למאי הלכתא: רב אשי אמר כו'. מר מפרש היקישא
דאיש לאשה ומר מפרש היקישא דאשה לאיש ולא פליגי:
והעמיד

קצוב והוא לן למימר רוצ צעילות אחר הצעל ולא שדי ליה צדידיה כ
 "ל כגון שלא קבעה וקטם וה"ה דהמ"ל ובגון ללא קבעה וו
 נקטק תימה לרבי והא אמר' הסם צפ' המפלת (מזה דף סה:) הה
 וחסדי מיום לאולה לטצילה עד ההוא יומא ולא הוה אלם מ' יומ
 ונראה דמ"ד סמון לווסתה רוצ עיבורין קאמר מיהו מודי דרבי
 טצילתה לווסתה וכן למ"ד סמון לטצילתה: **א"ש איש איש**
 לצעל וצובע ע"י קניו וזא אלם טעם לפסלה הכתובתה לא לרבי
 (דף קי:) כתובת אשה דאורייתא לאו ממש דאורייתא אלם אית ליה
 ללכתכות אשה מן הסורה אלם תנא דנקט כתובה מילתא אגב אורחיה
 בשם שחגיגרת וגידמת אינה שותה דרבי' והעמיד הבחן את
 והעמיד והעריך לא ממעט אלם גוסס צ"פ דערין (דף ז.) וכן הע
 ועדיין מפרסת דבת העמדה והערכה היא וגבי יבם כמי (דברים
 דתקשי דהם ^א מפרש טעמא ממש דכמי זה מעל ר
 צדכיו אלם צעמיה ^ב ותיצ' מדרכי רחמנא בן חדש לערין ש"מ ז
 ולא חילק הם הכתוב בן צעלת מוס אפי' נסברו או נחתכו רגי
 הבחן את האשה ונתן ע"ל בפי'. אי קשאי דהא משמע דהא אפי'
 צריה דרב חסדא לרב אפי' וזי לא צעין קרא דכמייה וסמון ריה אפי'
 אלם משום דכוליה קרא יתירא הוא דמשמע אי לאו דהוי יתירא ד
 למימר קרא יתירא דהוי מזי למימר ונעלם מאישה וכן והעמיד

כז.

דומה. פירש ר"ח שמלעזין עליה בני אדם שהיא מונה כדגריסין (ביצמות דף סה.) [אמר אצ"י אמרה לי אסן דומי דמחא יומא ופלגא והא^ט עד גישא יומינה מה מחורות בלכנה פ"י מחורות גשם שטות פשתן משור כך מפרש בגמרת א"י. מה שהציא רבינו חננאל דומי דמחא יומא ופלגא לא הציא אלא לעילוי דומה לזות שפטים הוא ומיהו הכא לא מיירי בדומה כה"ג דא"כ אפי' כגס יוציא דהא פסקין התם בפ"ג דיצמות (דף סה.) כרבי בקלא דלא פסקי היכא [דדומי מחא יומא ופלגא דקממר הואלי ומכוור הדבר תחא ואפילו רבי יוחנן מודי הכא אס כגס דלא יוציא: ד"ר] בעילות אחר הבעה. לא איירי אלא בקלא דפסק דפסקין כרבי (ביצמות.) דלא תחא דרוב בעילות אחר הבעל ואע"ג דרז דלמר בסוף פרק אלמנה ביצמות (דף טט:) ה"א על ארוסתו בצית חמיו הולד ממזר ומקוי בגמרא דדדיימא מיניה ומעלמא ולא שדין לה בתר ידידה דוקא ארוס שאין מציא אכלה אכל בצעל שנסה מודי ולשמואל ל"ש לעולם הולד שסוקי וכוון ליתא לתומה גופא קמן דלשיליה אכל איתא לעומה ואמרה לכשר נבעלתי נאמנת דאמרין בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף עה.)

גבי ארוסה שעצירה אע"ג דמוקמין לה צפרק אלמנה לנ"ג (יבמות טז): כגון דדיימא מעלמא מאי שמוקי דלמר שמואל בדוקי שבדוקין את אמו ואומרת לכשר נצלתו דלמר דר' יהודה למר שמואל הלכה כרבנן גמליאל דלמר היא נאמנת דאפילו ברוב פסולין אכלה והוא הדין האי דקאמר הכא אל יאזב דומה כגון דליתא לדומה קמן דנישילה אבל איכא למתמה לנישנא בתרא דלמר צפרק אלמנה צבא עליה דכ"ע לא פליגי דבאר ידיה שדינן והא הכא דצעלה קצוע אכלה כל שעה לא שדי ליה שמואל בתריה דצעל בתר ארסו לא כל שכן ופ"י אס תמאא לומר דשאני התם דידעינן

וַיִּזְכְּרוּ דָבָר עָלֶיהָ אַרְוֹס אֲזָל הַכָּא גַבִּי צַעַל לֹא יִדְעִין צִיָּאָה וְדֹאִית דָּבָר עָלֶיהָ מִ"מ לְרִבָּא תַּקְסָא דְלֹאמַר אִפִּי צִיָּאֻרָא שְׁעִיבָה מִסְתַּבְּרָא דְלֹא דִימָא מִינֵיהּ צִהָא קִאמַר רַב הוּלֵד מִמּוֹד שְׁמוּאֵל אֲמַר הוּלֵד שְׁחֻקִּי אֲזָל דִּימָא מִינֵיהּ צִהָר דִּידֵיהּ שְׁדִין לֵיהּ וּפְסִי לְרַב מִ"מ לְשֹׁמְלֵא הוּא הָאֵל אֲעִ"ב דִּלִּית לֹא צַעַל תַּסְלֵא: **אִלְרִבָּא** דְּמִ"א אִין אִשְׁהָ מִתְעַבְּרָא אִלָּא סְמוּךְ לוֹוֹסְתָהּ: חֲסִיִּם לִךְ תַּבְעִי לָן הֵיכָּא דְקֻדְשָׁה וְסֵת אֵלָּא מִילְתָּא דְפִסְקִיא דְּכִסְפִּירָא דִּתְאָל לְקַמֵּיהּ דְּמַר שְׁמוּאֵל אֲמַר הָאִי בְּרַ מִ"א יוֹמָא הוּא מִמֶּר הָאִי בְּנִדּוּתָהּ צַעַל וּכְפִתֵּיהּ וְאוּדִי וְתַקְסָה לְמִ"ד סְמוּךְ לוֹוֹסְתָהּ מִמִּיקְרִי דְמִיעֲבָרָה נְמִי סְמוּךְ לְטַבִּילָתָהּ אִו בִּאֲחַד מֵאוּתֹן הַיָּמִים שְׁדִין אִשְׁתָּה חֲרֵשׁ וּבִו. נִרְאָה דְעִיקַר קִרָּא לֹא אִילְטִירִין אֵלָּא לְאוֹסְרָה דְּהָא אִפִּילוּ רֵבֶן שְׁמַעְיֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל דְלֹאמַר צִפְרָק צִהָרָא דְכַתּוּבֹת מִן מִלּוּדְרֵיהֶם דְּלֹאמַרְיָן תַּסֵּס צִפְ"ק (דף י.) מִכָּאֵן סִמְכוּ חֲכָמֵינוּ לְרִבָּא דְעוֹבְרֵת עַל דָּא לְרִבָּהּ הִתְרָאֵל לְהַפְסִיד תְּכּוּבֹתָהּ: **רַב אִשִּׁי** אֲמַר מִיָּתֵיב לִי מִ"מ אִשִּׁי שֵׁאל הֵכָּא מִלְּמַעַט מוֹהַעְמִיד חִיגְרָתָהּ וּגְבִי עֵרֶכְיָא דְכַתְּבִי דְכַתְּבִי בְּקֻדְשִׁים צַעַלִי מוֹמִין דְלֹאמַר צִפְרָק הַשּׁוֹחֵט (חולין ג.) שְׁחֵטָה וְעוֹמֵד וְאֲמַר וּפְסִי חֲלִיץ נִחְסְבוּ רַגְלֵיו [לְמַטָּה] מִן הָאֲרֻכּוֹבָה מִיָּהוּ וְעִיקַר קִרָּא דְעוֹמֵד וְאֲמַר כְּדִרִישׁ לֵיהּ צִסְפִּיר מִלְּמַד שֵׁאִינוּ אוֹמַר עֲמִידָה מִמֶּשׁ לֹא קִפִּיד רַחֲמָנָא וְכֵן צִהָרָה צַעַל מוֹס עִיקָרָה לְפִדְיוֹן לְרָא עִדִּיפָא מֵאֲדָם דְלֹא קִפִּיד קִרָּא אֲעִמְדִילְמוֹ: **דְּכַתְּבִי** וְהַעֲמִיד קִרָּא דְכַתְּבִי וּצִפְרָק נִגְמַר הִדִּין (פסגדרין מה:) אֲמַרְיָ אֲמַר לֵיהּ מַר קִשִּׁישָׁא תִּתֵּהם גִּידִם אִו חִיגַר וְכו' מִאִי טַעְמָא לֹאָּ מִשּׁוּם דְּצַעֲיָן קִרָּא דְכַתְּבִי וְצַעֲיָן קִרָּא דְכַתְּבִי צִלְמָא דִּרָּא שֵׁשֶׁת דְּמַמַּעַט סוּמָא מַעֲשִׂי אִיכָא וְאֲמַר רַב אִשִּׁי אִיכָא לְמִימַר קִרָּא יִתִּירָא הוּא דִּהָא כְּתִיב מַעֲשִׂיָהּ לְפָנֵי

עין משפט
נר מצוה

א ב ג מ"י פט"ו
מהל' איסורי ביאה
כ טוש"ע אה"ע
ימן 7 סעיף טו:

י"י פ"א מהל' סוטה
טוש"ע אה"ע סי'
קעח סעי' יג:]

ה' ר' ז' מ"י' פ"ב מהל'
מזמרה הלכה ב' והלכה
ג':

תוספות שאנץ

לשון קטסו מרדכי
לחוא קטסו מרדכי
עיר עולה בין בנה
יהוה ירימא חמותיה
ש: עומדת בחוקת
ת. חבת עומדת
ת. חבת עומדת
לא תחישן דרוב
הבעל
ת. חבת עומדת
אמר רחמנא המקנא
שקה. ואי קשיא
ימי חתוב
אשרת
מע בעלה יקנא לה
אחר. אהא איתרביה
אשרת
תחת אשה: ליה:
אשר אמר כו' מר
הקישא דאשר
ומר מפרש הקישא
לה לאשר ולא פליגי:

הדון עלך ארוסה